

Ung og nyutdannet på 80-tallet reiste man ut i sykebesøk langt oftere enn nå, på slutten av 90-tallet er det vel på grensen til trygdemisbruk å reise heim til et barn med feber og øresmerter.

Men denne herlige, solrike søndags formiddagen reiste vår vakthavende altså flere mil for å stille diagnosen otitt på et lite barn, og legevaktsbesøket kunne nå lett gått inn i historien som uinteressant og ukomplisert. Hadde det bare ikke vært for at faren tok opp et annet problem «når legen først var her...». Problemet bestod i en abscess som struttet i all sin fargeprakt på farens rygg og den ivrige vakthavende så ingen problemer med å åpne abscessen selv om han ikke hadde utstyr for dette inngrepet i kofferten. Litt barfotsmedisin går fint an i distrikts-Norge, på rekordtid var husets reneste tollekniv sterilisert i åpen flamme, abscessen drenert og to fornøyde pasienter et faktum.

Da skjer det uheldige som vender sykebesøket til det tragikomiske: Idet tolleknivens eier overtar kniven (som nå ikke lenger kan sies å være steril) fra vår helte-doktor glipper

taket, kniven suser mot gulvet med spissen ned og lander med kirurgisk presisjon på stortåens ekstensorsene.

På tilbaketur fra sykebesøket, med den uheldige faren i nabosetet undrer legen mye på hvordan han skal skrive innleggeskrivet: «Tidligere frisk mann som etter at undertegende hadde lånt hans tollekniv til å åpne en abscess får stortåens ekstensorsene kuttet med den nå infiserte kniven.....»

Fallkniven

Ærbødigst her skolinspektør.

Ja no e dokker resst og væl va de før dokker va et koselig besøk å ha på besøk de e sant å sekkert å en jæstfri kar de va dokker så vilde hussere hos os i våres fatige leilighet lekså ingen ting. Og levli og muntli de va dokker tel enkvær ti æg må skrive tel dokker før æ finn ikje fallkniven han låg i vindusposten straks atme der kor dokker satt og spiste siste morran dokker må ikje tru at æ har nåkke messtanke å langst ifra. Skolinspektøren me di inntekter at han sko ha fornødent å knabbe fallkniv ifra en mann så knaft har levvemåten nei langst ifra. Æ kunn har roft ætte dokker har æ sanst mæg, førr de va bære en par menudder ætte dokker va strøkke så såg æg at kniven va vække, æg kunn har gjømt han har sanst mæg han lå tæt atme så det va et ingenting førr den så ville å smette han i lomma når man tok hanna ner utav vindusposten sållessen, dokker har han vel ikje mæn æg vesste ikje anna rå eller å skrive tel dokker æg va så nødig om kniven de va en æg kjøfte på fæmtenøresbasaren i Strandgata førr æg sko ha han æg ga enda to krone 95 mæn han kosta tre.

Tytebærbotten den 1-4re.

Grinus Lydevartsen, met navn.

Sjøitens navn, «Haabet».

U. P. S. No kjæm ho Jændrikke å førtæll ho har funne kniven ilamme sjeien. Unsjiyll.

Historien er hentet fra «Vett og Uvett» av Einar K. Aas og Petter Wessel Zapffe. Boken er utgitt på Bruns Forlag, prisen er kr. 98,- og er i salg.

